

Sygn. akt III AUz 90/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSA Barbara Gonera**

Sędziowie: **SSA Janina Czyż**

SSA Ewa Madera (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **M. R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia wnioskodawcy **M. R.**

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 20 sierpnia 2014 r. sygn. akt IV U 1201/14

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do merytorycznego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie.

UZASADNIENIE

Kwestionowanym postanowieniem Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie odrzucił odwołanie **M. R.** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J.z 27 czerwca 2014 r. odmawiającej przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Sąd I instancji uznał, iż zachodzą przesłanki z art. 477⁹ § 3¹ kpc, bowiem wnioskodawca nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, zaś wniesione odwołanie oparł wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, co - w ocenie Sądu Okręgowego – uzasadniało jego odrzucenie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie **M. R.** zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 477⁹ § 3¹ kpc, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że odwołanie zostało oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, co doprowadziło do odrzucenia odwołania, podczas gdy zarzuty wskazane w odwołaniu dotyczyły także kwestii stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny, zważył co następuje :

Zażalenie jest uzasadnione, co skutkuje uchylenie kwestionowanego orzeczenia i przekazanie sprawy do merytorycznego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Przypomnieć należy, iż 1 stycznia 2005 r. weszły w życie przepisy ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1227 ze zmianami) wprowadzające dwustopniową strukturę orzeczniczo – lekarską w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Znowelizowany art. 14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS stanowi w ust. 2a, iż od orzeczenia lekarza orzecznika przysługuje osobie zainteresowanej sprzeciw, który należy złożyć w terminie 14 dni do komisji lekarskiej Zakładu. Z tym też dniem wszedł w życie, korespondujący z tym zapisem, przepis art. 477⁹ § 3¹ kpc, zgodnie z którym sąd odrzuca odwołanie w sprawie o świadczenie

z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu, a odwołanie zostało oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie lekarz orzecznik ZUS po przeprowadzeniu badania M. R. oraz po zapoznaniu się z zalegającą w jego aktach rentowych dokumentacją medyczną wydał orzeczenie 4 czerwca 2014r. w którym uznał, iż wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy od 11 kwietnia 2014r. Z akt organu rentowego wynika, że odpis powyższego orzeczenia wnioskodawca uzyskał osobiście, który to fakt potwierdził własnoręcznym podpisem. Wnioskodawca z uprawnienia do zgłoszenia sprzeciwu nie skorzystał. Stąd też pozwany organ rentowy po upływie terminu do wniesienia wskazanego sprzeciwu, wydał zaskarżoną decyzję. M. R. zaś po jej otrzymaniu złożył odwołanie kwestionując w nim nie tyle stanowisko lekarza orzecznika ZUS z 4 czerwca 2014r., gdyż stwierdzało ono całkowitą niezdolność do pracy, co przy wykazaniu wymaganego okresu ubezpieczenia przewidzianego w art. 57 ust. 2 oraz art. 58 ust. 4 uprawniałoby do przyznania renty z tak określonej niezdolności do pracy od daty jej ustalenia, co wymiar stażu ubezpieczeniowego przyjęty przez pozwany Zakład oraz ocenę stanu zdrowia przyjętą przez Komisję Lekarską Zakładu, której orzeczenie stanowiło podstawę wydania decyzji z 13 sierpnia 2012r.

W tych okolicznościach, kierując się treścią powołanego wyżej art. 477⁹ § 3¹ kpc, złożone przez wnioskodawcę odwołanie należało rozpoznać, gdyż nie opiera się ono wyłącznie na zarzutach dotyczących stanowiska lekarza orzecznika. Na marginesie należy zauważyć, iż w sytuacji nie wyczerpania przez odwołujących dwuinstancyjnego trybu orzeczniczego przed ZUS brak jest podstaw do kwestionowania tej oceny w późniejszym postępowaniu odwoławczym przed sądem. Tym samym proces ustalania okoliczności faktycznych, które mają znaczenie dla uprawnień do żądanej renty zostaje zakończony na etapie postępowania przed organem rentowym (uchwała z 15 marca 2006r. II UZP 17/05 OSNP 2006/15-16/245). Brak sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika oznacza, iż zainteresowany uzyskaniem świadczenia rentowego zgadza się, że wszystkie stwierdzenia w tym orzeczeniu zawarte są prawdziwe.

W tym stanie rzeczy, skoro zaskarżone postanowienie wydane zostało z naruszeniem art. 477⁹ § 3 1kpc, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji stosownie do art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.